

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 147/2007 af 15. februar 2007 om justering af visse fiskekvoter fra 2007 til 2012 i henhold til artikel 23, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 46, s. 10).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) *Atlantic Dawn Ltd* m.fl. bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 170 af 21.7.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 19. maj 2008 — *Transports Schiocchet — Excursions* mod Kommissionen

(Sag T-220/07) (¹)

(Erstatningssøgsmål — forældelsesfrist — artikel 46 i statuten for Domstolen — afvisning)

(2008/C 183/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: *Transports Schiocchet — Excursions SARL* (Beuvillers, Frankrig) (ved avocat D. Schönberger)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J.-F. Pasquier og N. Yerrell, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af forskellige påståede ulovligheder, som fællesskabsinstitutionerne kritiseres for.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

- 2) *Transports Schiocchet — Excursions SARL* betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 199 af 25.8.2007.

Sag anlagt den 3. januar 2008 — EMSA mod Portugal

(Sag T-4/08)

(2008/C 183/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) (ved professor E. Pache og J. Menze, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed har anlagt sag ved Retten i Første Instans i medfør af hjemstedsaftalens artikel 14, andet punktum, med påstand om, at det fastslås, at

— den portugisiske regering er bundet af bestemmelserne i hjemstedsaftalen, som er et folkeretligt instrument inden for fællesskabsretten, og som ikke ensidigt kan modificeres eller ændres af Portugal, ej heller ved hjælp af national lovgivning

— i henhold til hjemstedsaftalen har den portugisiske regering pligt til at sikre, at ansatte ved Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og medlemmer af deres familie har ret til fra deres sidste bopælsland, eller fra det land, hvor de er statsborgere, toldfrit og uden forbud eller restriktioner, i forbindelse med en første installation, senest fem år efter deres tiltrædelse ved agenturet, og ved højst to leveringer, at indføre køretøjer købt på markedsvilkår i det pågældende land, og at de portugisiske myndigheders tidligere og nuværende anvendelse af denne bestemmelse i hjemstedsaftalen ikke opfylder denne forpligtelse

den portugisiske regering har navnlig pligt til efter ansøgning herom at lade køretøjer, som tilhører ansatte ved agenturet og medlemmer af deres familie, og som er købt på markedsvilkår i deres tidligere bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, indregistrere, i en særskilt kategori, som er fritaget for told, og uden forbud eller restriktioner

- i henhold til hjemstedsaftalen har den portugisiske regering pligt til at sikre, at ansatte ved Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og medlemmer af deres familie nyder godt af de privilegier og immuniteter, fritagelser og lempelser, som Portugal indrømmer medlemmer af en sammenlignelig kategori af det diplomatiske korps i Den Portugisiske Republik, og at de portugisiske myndigheders tidligere og nuværende anvendelse af denne bestemmelse i hjemstedsaftalen ikke opfylder denne forpligtelse

navnlig, at den portugisiske regering har pligt til at anvende reglerne og bestemmelserne, som var i kraft indtil juli 2007 vedrørende indregistrering og afgiftspåleggelse af køretøjer, som tilhører ansatte ved det diplomatiske korps, på ansatte ved Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, som er tiltrådt før denne dato samt på medlemmer af deres familie

den portugisiske regering har pligt til at anvende de regler og bestemmelser, som var i kraft indtil juli 2007 vedrørende indregistrering og afgiftspåleggelse af køretøjer, som tilhører ansatte ved det diplomatiske korps, i alle andre tilfælde

den portugisiske regering har pligt til at sikre, at ansatte ved Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og medlemmer af deres familie faktisk indrømmes disse privilegier og immuniteter, fritagelser og lempelser, som Portugal indrømmer medlemmer af en sammenlignelig kategori af det diplomatiske korps i Den Portugisiske Republik, og at de portugisiske myndigheders tidligere og nuværende praksis om ikke at behandle ansøgninger om indregistrering fra ansatte ved Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og medlemmer af deres familie er i strid med denne forpligtelse

- bestemmelserne i hjemstedsaftalen skal ikke fortolkes og anvendes således, at ansatte ved Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og medlemmer af deres familie ikke mindst har de samme rettigheder med hensyn til indførsel af brugte køretøjer til portugisisk område, som indrømmes enhver EU-borger, som flytter til Portugal
- en rimelig frist for behandlingen af en ansøgning fra ansatte ved Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og medlemmer af deres familie om indregistrering af et køretøj må ikke overstige to måneder
- Portugal tilpligtes at betale sagens omkostninger i medfør af artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement.

Søgsålsgrunde og væsentligste argumenter

Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (herefter »EMSA« eller »agenturet«) blev oprettet ved forordning (EF) nr. 1406/2002⁽¹⁾ og har hjemsted i Lissabon. Den 28. juli 2004 blev protokollen mellem Den Portugisiske Republiks regering og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed⁽²⁾ (herefter »hjemstedsaftalen«) underskrevet. Hjemstedsaftalen vedrører forholdet mellem EMSA og Portugal som værtsstat, og den finder anvendelse på agenturet og dets ansatte.

Sagsøgeren gør gældende, at den portugisiske regering på eget initiativ og uden opfordring fra EMSA foreslog, at Portugal skulle indgå den nævnte hjemstedsaftale, som indeholder en række privilegier og immuniteter, fritagelser og lempelser for agenturet og dets ansatte, og som i vidt omfang afspejler bestemmelserne i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter (herefter »protokollen«), men som også indeholder yderligere lempelser. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at den formulering af hjemstedsaftalen, som blev foreslået, svarede til formuleringen af den hjemstedsaftale, som var blevet indgået mellem Portugal og Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (herefter »EMCDDA«) den 26. juni 1996, herunder navnlig bestemmelserne vedrørende indregistrering af køretøjer.

I september 2005 blev der nedsat en arbejdsgruppe mellem den portugisiske regering på den ene side og EMSA og EMCDDA på den anden side med henblik på udarbejdelse af et udkast til detaljerede administrative bestemmelser, som var nødvendige for implementeringen af de to hjemstedsaftaler eller protokoller.

Sagsøgeren gør gældende, at de portugisiske myndigheder har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til hjemstedsaftalen, som præciserer de forpligtelser, som følger af den protokol, som finder anvendelse på EMSA i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 1406/2002, idet de har undladt at behandle de ansøgninger om indregistrering af køretøjer, som ansatte ved EMSA har indgivet. Herudover gør sagsøgeren gældende, at de portugisiske myndigheder ikke har anvendt de relevante gældende portugisiske bestemmelser på ansatte ved EMSA og medlemmer af deres familie, men at de har anvendt disse bestemmelser på EMCDDA og diplomatiske repræsentationer. Dette har ifølge sagsøgeren resulteret i alvorlige hindringer for EMSA' funktionsdygtighed, idet køretøjer købt i den gode tro, at gældende regler ville blive gennemført, ikke blev indregistreret. Desuden beholdt køretøjer, som var medbragt fra de ansattes sidste bopælsland eller fra det land, hvor de er statsborgere, nummerpladerne fra sidste bopælsland til trods for dette lands regler om omregistrering. Sammenfattende gør sagsøgeren gældende, at de portugisiske myndigheders beslutning om ikke at behandle ansøgningerne om indregistrering af køretøjer har skabt en række alvorlige juridiske og administrative problemer for de ansatte, som ikke har andet valg end at anvende et køretøj, som ikke overholder forpligtelserne med hensyn til indregistrering, forsikring og eftersyn.

Hvad angår Domstolens kompetence gør sagsøgeren endvidere gældende, at artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1406/2002 fastsætter, at Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til voldgiftsbestemmelser i de af agenturet indgåede aftaler, og at hjemstedsaftalens artikel 14 bestemmer, at tvister, som vedrører anvendelsen af hjemstedsaftalen, skal undersøges af en ad hoc gruppe på fire medlemmer. Tvister, som ikke løses på denne vis, skal afgøres ved dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Ifølge sagsøgeren har den procedure for afgørelse af tvister, som er indeholdt i hjemstedsaftalens artikel 14, været uden resultat, og Domstolen har derfor kompetence i den foreliggende tvist om fortolkning af hjemstedsaftalen i medfør af artikel 238 EF, hvorefter Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til voldgiftsbestemmelser indeholdt i en af Fællesskabet

eller i en på dets vegne indgået aftale, i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1406/2002, hvorefter agenturet er et fællesskabsorgan, og i henhold til artikel 225 EF, hvorefter Retten i Første Instans har kompetence til som første instans at træffe afgørelse i de sager, der er omhandlet i artikel 238 EF.

Desuden har sagsøgeren anført, at sagsøgeren ønsker Rettens bekræftelse af, at hjemstedsaftalen er et folkeretligt instrument inden for fællesskabsretten, som de portugisiske myndigheder er bundet af, og som ikke ensidigt kan ændres. Sagsøgeren ønsker herudover en afgørelse, hvorefter behandlingen af de ansattes ansøgninger om indregistrering af motorkøretøjer er i strid med bestemmelserne i protokollen, og hvorefter de portugisiske myndigheder har pligt til at gennemføre de relevante bestemmelser i protokollen inden for en rimelig frist. Endelig gør sagsøgeren gældende, at hjemstedsaftalen ikke kan fortolkes således, at ansatte ved EMSA ikke mindst har de samme rettigheder med hensyn til indregistrering af køretøjer, som gælder hvor enhver EU-borger, som flytter til Portugal.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27.6.2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed (EFT L 208, s. 1).

(²) Offentliggjort i den portugisiske *Diário da República* nr. 224 af 22.9.2004, s. 6073, tilgængelig på hjemmesiden for Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed på adressen: <http://www.emsa.europa.eu/Docs/legis/protocol%20pt%20government%20and%20emsa.pdf>

Appel iværksat den 5. maj 2008 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 21. februar 2008 af Retten for EU-personalesager i sag F-31/07, Putterie-De-Beukelaer mod Kommissionen

(Sag T-160/08 P)

(2008/C 183/45)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Berardis-Kayser og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Françoise Putterie-De-Beukelaer (Bruxelles, Belgien)

Appellantens påstande

— Ophævelse af den appellerede dom.

— Sagen hjemvises til EU-Personaleretten.

— Afgørelsen om sagernes omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har under nærværende appel nedlagt påstand om annullation af Personalerettens dom af 21. februar 2008 i sag F-31/07, Putterie-De-Beukelaer mod Kommissionen, hvorved Personaleretten annullerede sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra 1. januar 2005 til 31. december 2005, for så vidt som det ikke heri anerkendes, at sagsøgeren har evne til at udføre opgaver omfattet af kategori B*.

Kommissionen har til støtte for appellen fremsat ét anbringende om dels Personalerettens tilsidesættelse af principperne om rækkevidden af den kontrol, som Fællesskabets retsinstanser har udøvet, dels tilsidesættelse af forbudet mod at træffe afgørelse »ultra petita«.

Det er Kommissionens opfattelse, at Personaleretten ikke var berettiget til af egen drift at tage et anbringende om den anfægtede retsakts materielle lovlighed om tilsidesættelsen af anvendelsesområdet for henholdsvis artikel 43 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, og artikel 10, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten, under påkendelse, eftersom disse anbringender vedrørende realiteten ikke udgør ufravigelige procesforudsætninger.

Kommissionen har subsidiært gjort gældende, at Personaleretten, eftersom præmis 75 og 76 i den appellerede dom kan adskilles fra anbringendet om den anfægtede retsakts materielle lovlighed, og kvalificeres som et særskilt anbringende om inkompetence hos den anfægtede retsakts ophavsmand, har tilsidesat Kommissionens ret til forsvar, idet denne ikke er blevet hørt på dette punkt i overensstemmelse med artikel 77 i Personalerettens procesreglement.

Sag anlagt den 6. maj 2008 — Ivanov mod Kommissionen

(Sag T-166/08)

(2008/C 183/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Vladimir Ivanov (Boulogne Billancourt, Frankrig) (ved avocat F. Rollinger)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber